

Witte vleugels bij vreugde en verdriet

Gré Veninga bezoekt tientallen bruiloften en crematies of begrafenissen per jaar. Maar feesten of rouwen doet ze er niet. De 52-jarige inwonster van Ter Apel laat er witte en zwarte postduiven los, om de feestvreugde te vergroten of de rouw te benadrukken. 'Witte vleugels voor vreugde en verdriet', zo heet haar duivenverhuurbedrijf.

Door Marcel Looden

TER APEL ■ Voor zover ze weet heeft ze geen concurrenten in het noorden. In de Randstad zijn er wel duivenverhuurders. "Ik ben twee jaargeleden begonnen. Mijn man houdt postduiven en er belde iemand of hij witte duiven had, voor een trouwerij. Die had hij niet maar ik werd wel op een idee gebracht."

Ze schafte enkele postduiven aan, trainde ze en keek of er een gat de markt was.

Dat bleek er te zijn. "Ik word nu zo'n zestig keer per jaar gevraagd. Veertig keer gaat het om een bruiloft, twintig

keer om een crematie of begrafenis. Het aantal crematies stijgt. Ik zit hier vooral in de regio maar ben ook op een Brabantse bruiloft geweest."

Ze rijdt met haar gevleugelde vrienden naar de plaats van bestemming.

"Bij een trouwerij wacht ik voor de kerk of het gemeentehuis. Als het bruidspaar naar buiten komt, is het mijn beurt." De tortelduifjes krijgen een duif in de hand en die gaat de lucht in. Vaak vliegen er ook meer naar boven, als een symbool van vrede en geluk.

Bij crematies wacht ze buiten, tot de plechtigheid is afgelopen. De rouwenden laten de koffietafel even wachten, ze komen eerst naar buiten. Eén zwarte maar ook enkele witte duiven stijgen dan op. "Ja, ook witte duiven. Het symbool voor de geest die naar huis vliegt. De zwarte is voor de rouw."

Tijd om na te praten gunt mevrouw Veninga zich vervolgens niet. "Mijn duiven vliegen namelijk naar huis en ik wil er graag zijn als ze aankomen. Daarom rijdt ik onmiddellijk weg. Maar ze winnen

meestal van me, ze zijn er al lang als ik terug ben."

Haar markt is een groeimarkt. Ze merkt dat steeds meer mensen hun feest- of rouwdag iets extra's willen geven. "Ik heb nu vijftientig witte en vijf zwarte duiven. Er komen er meer bij. Ik laat ze eerst voorzichtig los in mijn omgeving en laat ze steeds langere afstanden vliegen. Ze doen ook mee aan grote tochten, zo blijven ze getraind."

Het is vooral de liefde voor haar dieren, die mevrouw Veninga drijft. "Maar ik vind het ook mooi om te zien hoe mensen iets van zo'n dag maken." Geld verdienen doet ze niet of nauwelijks met haar bedrijfje. "Een trouwerij met twee duiven in Winschoten? Vijftig euro. Van het geld betaal ik de vervoerskosten en ik koop er voer voor, of ik besteed het aan het onderhoud van het hok."

■ DUIFJE

Wie duiven van mevrouw Veninga wil huren, kan haar mailen via wittepostduiven@wanadoo.nl.

De tortelduifjes krijgen een duif in de hand en die gaat de lucht in